

LLIBERTAT

ÒRGAN DEL "COMITÈ LOCAL ANTIFEIXISTA"

Any 1936

Mataró, 3 d'agost

Núm. 10

Reorganització de les Milícies Antifeixistes

En instituir-se en Cos les milícies antifeixistes, es fa precís que hom fixi el caràcter i finalitats d'aquesta institució popular, per a la qual la Història haurà de tenir-ne un judici enaltidor, no tant per les seves gestes presents i futures, que són i seran unes gestes traspuant heroïsmes meravellosos, sinó per llur alt sentit de civisme i moralitat, per l'exemplaritat de llur executòria.

Les milícies antifeixistes no tenen cap analogia amb els altres cossos armats. Són, i hauran d'ésser sempre, una guàrdia cívica al servei de les llibertats del poble; són les continuadores d'aquella institució que, amb el nom de Milícies Nacionals, durant el segle passat fou la més ferma defensora de les conquestes polítiques del poble després de la Revolució francesa, per bé que la missió històrica de les milícies antifeixistes, en tant que continuadores de la tasca cívica dels milicians nacionals, serà en tot cas una tasca ajustada als corrents moderns del nostre segle, no tan sols d'ordre polític, sinó també d'ordre econòmic i social.

Les milícies antifeixistes van a formar un dic de contenció de les ambicions i la tirania de les castes militars, les quals, essent filles del privilegi, senten a tothora l'innoble afany de fer servir el privilegi contra els més alts i sagrats principis de les llibertats ciutadanes, que són senyal de la dignitat dels pobles.

Altrament, les milícies antifeixistes són avui, que el capitalisme internacional cerca formes supremes i criminals per tal de perllongar llur injustificada supervivència com classe social, un signe d'unitat i solidaritat entre el proletariat i la petita burgesia, amenacades per igual per les escames brutals dels qui, essent responsables dels majors crims col·lectius registrats a la Història, necessiten vessar la sang dels pobles per tal d'afermar uns privilegis basats en la desigualtat universal i en l'esclavatge del proletariat.

Però cal que tothom compregui que l'alta missió confiada a les milícies antifeixistes, sols pot acomplir-se sentint al fons de l'ànima un insuperable concepte de la responsabilitat i la més suprema comprensió del que és la disciplina en tota manifestació de vida de les grans col·lectivitats populars i de defensa ciutadana. Sense aquesta disciplina, les milícies ciutadanes restarien exemptes de tota eficàcia enfront de l'enemic que volen contenir i vèncer; sense aquest alt sentit de responsabilitat, les milícies antifeixistes donarien mostra palesa de què el poble, el proletariat, resta encara incapacitat per a conquerir i viure les noves formes de convivència social que són necessàries perquè la Humanitat arribi a assolir la somniada felicitat.

Les milícies antifeixistes tenen l'alta significació d'ésser l'instrument defensor de les llibertats democràtiques d'avui i la força impulsora de les

magnes conquestes morals, econòmiques i socials d'un futur molt immediat.

Les normes de les activitats de les milícies antifeixistes, recolzen sobre la base de la normalització de la vida industrial i econòmica de la ciutat, és a dir: partir del retorn al treball a totes les indústries de Mataró, i a aquest efecte, i sempre d'acord amb els Sindicats, la Ponència proposa que immediatament reprenquin el treball tots els ramis considerats més útils a la economia general de la població, i quan més aviat millor, tots els altres rams en general.

Per tal, però, que la ciutat no quedi abandonada a les possibles escames de l'enemic, i pugui en tot moment ésser defensada d'aquest, proposem:

1.er Que les milícies en actiu siguin en nombre de 160, les quals hauran d'ésser degudament seleccionades, no sols pel seu esperit combatiu, sinó també per les seves condicions de moralitat.

2.on Aquestes milícies seran distribuïdes en cinc grups de la següent forma: dos de 15, un de 12 i dos de 9; tenint cura cadascun d'aquests grups, de les cinc entrades de la població; és a dir, aquests grups, dividits en tres torns seran distribuïts de la següent manera: Entrada de Barcelona, banda de Vilassar, cinc milicians per torn; entrada banda de l'Havana, cinc milicians per torn; entrada per Mata, tres milicians per torn; entrada pel Camí del Mig, tres milicians per torn, i entrada per Argenton, quatre milicians per torn, els quals prestaran un servei diari de vuit hores.

3.er Les milícies destacades a les cinc entrades de la població, vindran obligades cada hora, a comunicar la novetat per telèfon al Cap general de torn a la Caserna.

4.ri Totes les milícies estaran sota les ordres dels tres Caps generals, els quals, en circumstàncies ordinàries prestaran un servei de vuit hores i seran ells els qui donaran les consignes i determinaran els serveis extraordinaris que calguin per a la defensa de la causa antifeixista.

5.è Cada cap general tindrà a les seves ordres immediates, quatre individus, els quals seran els encarregats de trametre les consignes i les ordres que els respectius Caps generals creguin necessàries de donar als llocs de control d'entrada i sortida de la ciutat.

6.è Es destinaran vint-i-quatre milicians en tres grups de vuit cadascun, els quals tindran un torn de vuit hores de servei, i la seva missió consistirà en patrullar en dos grups de quatre individus per l'interior de la ciutat. Es destinaran sis milicians xòfers, en tres grups de dos, els quals estaran de servei de circulació de la caserna.

7.è A la Caserna general, hi haurà sempre una reserva de quinze milicians els quals seran rellevats cada vuit hores, i el seu deure serà el de estar a les ordres immediates del respectiu Cap general, el qual els designarà els serveis que cregui convenients.

8.è La resta dels milicians es reintegrarà als respectius llocs de treball, als quals concorreran amb l'arma a l'abast de la mà, per tal que puguin acudir amb la màxima rapidesa als llocs de perill en donar-se una senyal d'alarma per part de les milícies en servei permanent. Aquests milicians sols tindran en llur poder, dues pintes de bales, i la resta, estarà dipositada a la Caserna general.

9.è Els milicians reintegrats al treball de les fàbriques, tallers, obres i tots els altres centres de producció,

estaran obligats, mentre durin les actuals circumstàncies insurreccionals, a presentar-se a la Caserna general a les vuit de cada vella, per tal de prestar els serveis que el Cap de torn els assenyali, sempre que les circumstàncies aconsellin d'utilitzar-los.

10.è—Els milicians que treballin a torns i acabin la jornada a les deu de la vella, estaran obligats a presentar-se a la Caserna general a un quart d'onze de la nit, per tal que el Cap general de torn els designi els serveis de vigilància que hagin de prestar, sempre que les circumstàncies ho aconsellin.

11.è—Els milicians amb servei permanent, percebran un sou de 10 pesetes diàries, mentre no es determini el sou que hagin de percebre, de caire regional.

12.è—Les quantitats mensuals per al pagament de les milícies en servei permanent, seran arbitrades pel Comitè de les Milícies Antifeixistes, d'acord amb l'Ajuntament, per els mitjans que es creguin més oportuns i eficients.

OBSERVACIONS GENERALS

Els milicians adquireixen el compromís d'obeir les ordres que rebin de llurs Caps respectius, i el no obeir-les, implicarà, automàticament, la separació de les milícies, apart de les sancions morals i materials que es cregui oportú imposar-los a judici del Comitè de les milícies o de l'Organisme en el qual aquest delegui les seves funcions.

Els milicians que no prestin servei permanent, tenen prohibit rigurosament de realitzar actes ni fer ús de l'arma, per iniciativa pròpia, o sigui sense rebre ordre expressa del Cap respectiu. En cas contrari, els contraventors de la present disposició es faran mereixedors de les sancions esmentades en el paràgraf anterior.

Els milicians en general, estaran obligats a conservar les armes llurs en bon estat, responnent cadascun d'ells de totes les averies o desperfectes que s'hi causin, com també del dispendi inútil o injustificat de les municions.

Mataró, 1 d'agost del 1936.

El Comitè Antifeixista

A les tres setmanes de lluita

A mesura que passen els dies tràgics de la revolta feixístico-militar, van apareguent als ulls del poble les seves proporcions fantàstiques.

Ningú sospitava en principi que la subversió criminal portada a cap pels militars egafés tot el territori—absolument gairebé—de la República.

Ara, en la fase decreixent de la vedició, hom no sap—coneguda la seva amplitud—si admirar més la serenitat dels governs responsables o la generositat heroica d'un poble s'çat en armes en defensa de la llibertat.

El sotrac produït al país, tant en la seva vida normal com en l'economia és fulminant. Han caigut milies, s'han ensorrat per sempre castes, s'ha treballsat tot un sistema econòmic.

Es evident, però, que ni aquesta revolució ni cap ha destruït les fonts de riquesa del país. No hi ha pas dubte que el poble—malgrat els moments tèrbols—sent per damunt de tot el desig d'ordenar la nova vida.

I és això el que volem dir. Que ningú perdi la confiança. Que ningú suposi que l'anormalitat ha de durar un minut més del que exigeixen les circumstàncies.

Es evident que alguna cosa ha passat.

I que s'han de crear moltes nous.

Però, sigui quina sigui la via que emprengui el país, aquest avançarà i prosperarà perquè la gent responsable i el poble que obeeix sap que l'ordre i la riquesa i l'economia ben dirigida són—ara més que mai—els factors essencials de l'avanç dels pobles i la garantia més perdurable de les essències d'una revolució.

Al capdevall, també veiem que Catalunya i Espanya i tots els països del món, quan s'han produït casos semblants, sempre han sabut superar-se.

A nosaltres correspon la tasca de fer, en aquesta superació de dificultats, triomfar un ordre de coses que ens apropiï una mica més a la Llibertat ben entesa i la Justícia social mai assolida.

La situació a Mataró

Continuen practicant-se registres i detencions per part de les milícies.

Últimament han ingressat a la presó els senyors Joan Vila Aguiló, Josep Català Carbonell, Joan Soler Farrerons, Josep Rosset Massafrei, Joaquim Font Alsina, Emili Albo Franquesa, Josep Vives Pàmies, Josep Valls Arabia i Francesc Comes Figueres.

L'ex alcalde Josep M.ª Fradera i Pujol, delinqüent dies enrera, ha estat traslladat a Barcelona, als calabossos de la Comissaria General d'Ordre Públic.

